

ΜΥΡΤΩ ΔΕΛΗΒΟΡΙΑ ΚΑΙ ΤΑΣΟΣ ΖΑΦΕΙΡΙΑΔΗΣ

Ιστορίες με πινέλα και πενάκια...

Ως παιδιά αγαπούσαν και οι δύο τις εικόνες, τις ζωγραφιές, τα χρώματα και τα κόμικς. Ως ενήλικοι συλλέγουν βραβεία για τις εικονογραφήσεις τους, που συνεχίζουν να διατηρούν κάτι από την ευφυΐα και τον σουρεαλισμό των παιδιών. Η Μυρτώ Δεληβοριά και ο Τάσος Ζαφειριάδης βραβεύτηκαν πριν από λίγες μέρες στην τελετή απονομής των 15^{ων} Ελληνικών Βραβείων Γραφιστικής και Εικονογράφησης ΕΒΓΕ, ανάμεσα σε 1.316 υποβληθέντα έργα και τρεις κριτικές επιτροπές που ανέδειξαν τους νικητές σε συνολικά 37 κατηγορίες.

Τάσος Ζαφειριάδης: «Ανθρωπάκια σχεδιασμένα με το χέρι»

Οδοντίατρος αλλά και κομίστας, ο Θεσσαλονικιός Τάσος Ζαφειριάδης τιμήθηκε με το Βραβείο Εικονογράφησης Εξωφύλλου για το «Σκορποχώρι» στα πρόσφατα ΕΒΓΕ. Το έργο δημιουργήθηκε για το blog «The Very Closed Circle», από κοινού με τον επίσης βραβευμένο στα φετινά ΕΒΓΕ Τόμεκ Γιοβάνη. Όπως λέει ο δη-

μιουργός, πρόκειται για «ένα άλμπουμ που έχει λίγο απ' όλα: αυτοβιογραφικά στριπ, ταξιδιωτικές αναμνήσεις, αυτόματη γραφή, εικαστικούς ή λεκτικούς πειραματισμούς, λογοκλοπές, αναφορές, αυτοαναφορές, βιβλιογραφικές αναφορές, επιστήμη, διδακτορικά, κολάζ, πλαστοπροσωπίες, χιούμορ, μανιφέστα, συνειρμούς, μυθολογία, φιλοσοφικές ανησυχίες και ιστορικά γεγονότα».

Όσον αφορά τον τίτλο «Σκορποχώ-

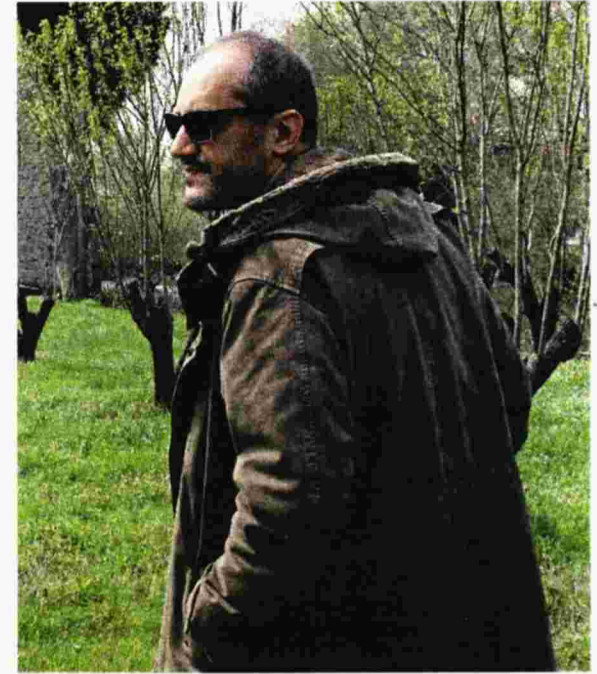
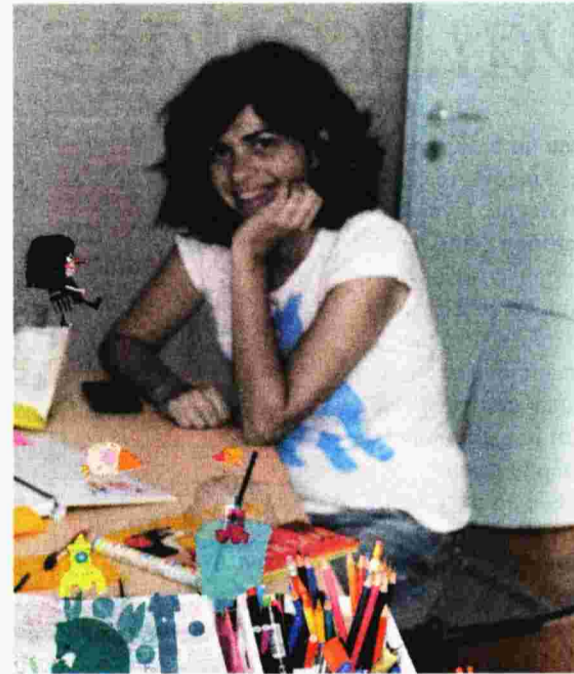
ρι», αντικατοπτρίζει, όπως εξηγεί, την ποικιλομορφία του περιεχομένου. «Το εξώφυλλο απεικονίζει ένα πλήθος να απομονώνει ένα μέλος του. Τα ανθρωπάκια σχεδιάστηκαν ένα - ένα με το χέρι, χωρίς το ψηφιακό καταφύγιο του copy & paste μίας μορφής, έτσι ώστε να αποδοθεί η αίσθηση ενός 'ζωντανού' πλήθους. Μου πήρε δύο βδομάδες...» προσθέτει.

Ο Τάσος Ζαφειριάδης ζωγράφιζε από παιδί. Το 1995 ξεκίνησε το πρώτο του «κόμικ - στριπ, ένα μείγμα Μαφάλντας, Αρκά, Σνούπι και Garfield. Το 1999 στο πρώτο έτος της Οδοντιατρικής παρακολούθησε μαθήματα κόμικς και από το 2001 και μετά συμμετείχε στις εκθέσεις κόμικς της Φοιτητικής Εβδομάδας του ΑΠΘ. Τρία χρόνια μετά εκδίδεται το πρώτο του άλμπουμ και από τότε έχουν εκδοθεί πάνω από δέκα βιβλία του είτε με δικό του σχέδιο και σενάριο είτε συνηθέστερα με σχέδιο άλλων δημιουργών.

Επικεντρωμένος περισσότερο στο σενάριο, ο Τ. Ζαφειριάδης εμπνέεται, όπως λέει, από πολλά πράγματα, «από ατάκες φίλων, από κλισέ, από άλλα κόμικς, βιβλία ή ταινίες». Του αρέσει να πειραματίζεται με τη φόρμα και το ύφος και σκέφτεται κάποια στιγμή να καταφέρει να διηγηθεί τη ζωή των παππούδων και των γιαγιάδων του.

«Είναι ένα τεράστιο εγχείρημα, για-

▶ **Επικεντρωμένος περισσότερο στο σενάριο, ο Τ. Ζαφειριάδης εμπνέεται, όπως λέει, από πολλά πράγματα, «από ατάκες φίλων, από κλισέ, από άλλα κόμικς, βιβλία ή ταινίες»**

Η Μυρτώ Δεληβοριά και ο Τάσος Ζαφειριάδης βραβεύτηκαν πριν από λίγες μέρες στην τελετή απονομής των 15^{ων} Ελληνικών Βραβείων Γραφιστικής και Εικονογράφησης ΕΒΓΕ ανάμεσα σε 1.316 υποψηφίους

τί η ιστορία αρχίζει από την εποχή του Μακεδονικού αγώνα και την προσφυγιά, και φτάνει μέχρι τον πόλεμο του 1940 και τον εμφύλιο. Έχει πάρα πολλή έρευνα, τόσο ιστορική όσο και σε οπτικό υλικό, και αναγκαστικά θα πρέπει να τελειώσω το διδακτορικό μου πριν το πιάσω...».

Και κλείνοντας μας αποκαλύπτει μία νέα ιστορία που ετοιμάζει η οποία διαδραματίζεται στην ελληνική επαρχία και την γράφουν από κοινού με τον Γιάννη Παλαβό. «Θα ξεκινήσει να σχεδιάζεται σύντομα από τον Θανάση Πέτρου, ενώ πρόκειται να 'ντυθεί' και με μουσική από τον Μιχάλη Σιγανίδη».

Μυρτώ Δεληβοριά: «Μια ζωγραφιά του Σαγκάλ με μάγεψε»

«Ως παιδάκι δεν διάβαζα πολύ βιβλία. Κυρίως με ενδιέφεραν οι εικόνες, γι' αυτό και διάβαζα πιο πολύ κόμικς, Αστερίξ, Λουκου Λουκ, Τεντέν, κλασικά εικονογραφημένα και Βαβούρα» λέει η εικονογράφος Μυρτώ Δεληβοριά που στα πρόσφατα βραβεία ΕΒΓΕ απέσπασε τρεις επαίνους: έπαινο εικονογράφησης εξωφύλλου για το βιβλίο «Οι αγώνες του σκορπιού» της Maggie Stiefvater (Εκδόσεις Πατάκη), έπαινο εικονογράφησης εξωφύλλου για το βιβλίο «Ο δρόμος για το Αλταμόν» της Gabrielle Roy (Εκδόσεις Θίνες) και έπαινο εικονογράφησης βιβλίου «Το δέντρο του μικρού μας κόσμου» της Καλλιόπης Στάρα (αυτοέκδοση σε συνεργασία με το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων).

«Και τα τρία είναι πολύ ιδιαίτερα βιβλία, πολύ όμορφα και καλογραμμένα, με πολύ διαφορετικό ύφος το ένα από το άλλο, και αυτό νομίζω ότι φαίνεται στις εικόνες μου. Είναι ζωγραφιές που δούλεψα στον υπολογιστή χρησιμοποιώντας και στοιχεία ζωγραφισμένα στο χέρι» αναφέρει. Μπορεί να μην διάβαζε πολύ βιβλία, αλλά ένα την είχε εντυπωσιάσει. Ήταν το βιβλίο του Τζιάνι Ροντάρι «Πα-

ραμύθια από το τηλέφωνο», γιατί «είχε κάτι παράλογο».

Η πρώτη της ζωγραφιά ήταν μια απόπειρα να αντιγράψει ένα σκιστόκι του μπαμπά της, που ήταν ένας άντρας με μούσι! «Πολύ αργότερα, στο Λύκειο, είδα μια ζωγραφιά του Σαγκάλ που με μάγεψε. Δεν θυμάμαι ποια ήταν, αλλά φαντάζομαι ότι θα ήταν κάποια από αυτές με το ερωτευμένο ζευγάρι που πετάει ένα κοκκινό. Ήταν τόσο έντονο το συναίσθημα, που ήθελα να ψάξω κι εγώ να δω πώς γίνεται, πώς το έκανε» εξηγεί η Μ. Δεληβοριά. Παρατηρώντας τις ζωγραφιές της διακρίνει κανείς μια παιδική αφέλεια που κολυμπά μέσα σε χρώματα. Και όταν τη ρωτάμε αν έχει κάποιο μυστικό γι' αυτόν τον τρόπο, απαντά ανυπόκριτα: «Δεν έχω. Ίσως οφείλεται στα χρώματα και στην ανάγκη μου να μην μοιάζει η πραγματικότητα με πραγματικότητα». Αν ζηλεύει κάποια ζωγραφιά, απαντά αυθόρμητα: «Οι ζωγραφιές που ζηλεύω είναι πάρα πολλές, ευτυχώς. Τελευταία, ζήλεψα και θαύμασα μια ζωγραφιά του Στέφανου Ρόκου από την τελευταία του έκθεση με τίτλο 'Η εποχή του ηλεκτρισμού' που έγινε στην Πινακοθήκη Βογιατζόγλου. Λέγεται 'Το Πάρτι' και σ' αυτήν είδα την παραίτηση, δοσμένη με τρυφερότητα, ερωτισμό και κάτι απόκοσμο».

MANIA ΖΟΥΣΗ

▶ **Η πρώτη ζωγραφιά της Μυρτώς Δεληβοριά ήταν μια απόπειρα να αντιγράψει ένα σκιστόκι του μπαμπά της, που ήταν ένας άντρας με μούσι! «Πολύ αργότερα, στο Λύκειο, είδα μια ζωγραφιά του Σαγκάλ που με μάγεψε»**